

N:o 22.

Af herr **P. Andersson** i Högkil, *om upphäfvande af § 5 i instruktionen för Riksdagens revisorer i hvad som rör deras befattning med statsverket.*

Uti instruktionen för Riksdagens revisorer i hvad som rör deras befattning med statsverket stadgas i § 5:

»Enär någon af statskontorets ledamöter inför revisorerna företer Kongl. Maj:ts nådiga förordnande för honom att, under förrättningen, revisorerna med nödiga upplysningar tillhandagå, skall han ega rättighet att till revisorernas protokoll lemna sådana meddelanden, som med revisionsåtgärden hafva gemenskap.»

Till den ledamot af statskontoret, som inför revisorerna företer dylikt förordnande, utanordnar Kongl. Maj:t ersättning af statsmedel, hvilken ersättning under senare åren utgjort 750 kronor per år.

Då för revisorerna tillhandahållas: 1:o alla statsverkets räkenskaper för revisionsåret; 2:o statskontorets, så ock alla öfriga vederbörande verks och myndigheters till Kongl. Maj:t afgifna berättelser om tillståndet och styrelsen af de under deras förvaltning stående delar af statsverket för samma tid, samt 3:o alla de kongl. bref, protokoll och handlingar, utan undantag, på hvilka nämnda räkenskaper och berättelser sig grunda;

då revisorerna ega att åt sig utse sekreterare, så ock erforderligt kameral- och kanslibiträde, helst ibland de embets- och tjenstemän, som varit eller äro i statskontoret anstälde; och

då revisorerna, om de finna sig för sina göromål behöfva af någon embetsman eller af något publikt verk inhemta muntliga eller skrift-

liga upplysningar, ega rättighet att hos statsministern begära befallning till vederbörande om de äskade underrättelsernas meddelande,

så bör det efter mitt förmenande vara tydligt och klart, att ofvan anförda paragraf är helt och hållet öfverflödig.

Då härtill kommer det viktiga skäl, att revisorerna fria och oberoende böra få fullgöra sitt magtpåliggande och ansvarsfulla uppdrag, så tillåter jag mig härmed föreslå,

att Riksdagen ville besluta:

att § 5 uti instruktionen för Riksdagens revisorer i hvad som rör deras befattning med statsverket skall upphöra att vara gällande.

Om remiss häraf till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1892.

P. Andersson.

N:o 23.

Af herr **J. Eliasson** i Skuttungeby, om ändrad lydelse af §§ 3 och 9 i förordningen om landsting den 21 mars 1862.

Efter hvad erfarenheten visat, innehåller gällande kongl. förordning om landsting, af den 21 mars 1862, åtskilliga bestämmelser, som gifvit anledning till olika tillämpning, och hvarpå undertecknad härigenom vågat fästa Riksdagens uppmärksamhet.

I nyssnämnde kongl. förordnings 3 § stadgas bland annat, att val af landstingsman i stad verkställes efter de för val till kommunal-